

KOTOMAAN KATSAUS

Sari Luhtanen

ABSOLUUTTINEN NOLLAPISTE

Naamat -tuotanto
Tehtaankatu 18 c 38
00140 Helsinki
puh. 90 - 636517

Naamojen taakse kätkeytyy kolme helsinkiläisnuoruukaista, joiden yhteistä käsialaa kunnianhimoinen ja kaukana absoluuttisesta nolllapisteestä oleva painotuote on. Hyvin epäilyttävästi J. Keitelettiä muistuttava päähenkilö, taidemaalari, tuntee joutuneensa mesenaattien ja agenttien ja mitääänanomattomien cocktail-kutsujen puristuksiin ja menettää kouristellen järkensä.

Tarina ei siis penaatteissa ole kovin itmeellinen, mutta eihän sen tarvitsekaan olla. Sivussa on haettu kokonaisvaltaista ilmaisuja, joka yltää simppelein juonen ja dialogin yli. Erityisesti sivulla, joilla kuvataan päähenkilön hulluksi tulemistä, on mielen piristävän varsin konkreettisen tuntuista. Vahinko vain, että muutamat tosi komeat sivut hieman pilaantuvat tökerönnäköisten tekstiruutujen ja konekirjoitettujen liuskojen takia; niiden täytyisi yhtä lailla löytää paikkansa osana kokonaisuutta. Muutoin tuote ylsi tämänkertaisen Kotomaan katsauksen laatijan suosikiksi.

OLOSUHTEIDEN UHREJA

Taide-teollisen korkeakoulun kuvaamataidonopetuksen laitoksen sarjakuvatyöpaja

Lehtykäisen sivuilta löytyy monta varteenotettavaa sarjakuvaa ja sarjakuvantekijä, joilla on selvästi tekniikka hallussaan sekä myös omintakeinen tyyli. Suurimmasta osasta muutamien sivun pituisia juttuja säteilee vissi vaivattomuus, joka tekee sarjakuvista helposti luettavia. Nina Koljosen Opiskelijaelämää on hyvä esimerkki siitä, miten vähistä aineksista voi syntyä pätevää materiaalia. Tomi Humaliston Setä Vihreä tuntui ainolta, joka ei

yksinkertaisesti kulkenut mihinkään suuntaan. Näemmä tästä oppii jälleen sen, kuinka paljon hyötyä työpajoista voi olla.

RUUVARI

15 MK
OYY
Mannenkatu 1
90100 OULU

Tätä Ruuvarin numeroa piirittää jälleen Bröselin tarinallaan Järjestys olla pitää! (Sarjasta: Köyhät vaan vikisee). Mistä mahtaa johtua, että poliisien typerys jaksaa aina niin lämmittää sydäntä?

Markus Koskimiehen Pommi on valitettavasti yksi niistä tyyppillisistä ja tylsistä sarjakuvakäyttävistä esityksistä, jonka olemattomasta dialogista ja yhtä lailla olemattomasta kuvakerronnasta ei yksinkertaisesti voi innostua. Sen sijaan monia tekijöitä varmasti kiinnostaa ilpo Koskelan artikkeli Macilla sarjakuvia, jossa ilpo neuvoa aivan kädestä pitäen työvaiheet A:sta O:hon. Mukavaa oli myös juttu Jari Elsilästä. Miehen terävät pilapiirroset ansaitisivat enemmänkin huomiota.

KÄRKI 3/90

15 mk
Keski-Uudenmaan Sarjakuvaseura
PL 89
04201 Kerava

Kärki näyttää hieman epäyhtenäiseltä julkaisulta, siksi tuntuu mukavalta löytää sen sivuilta kolme Kai Salosen sarjakuvaa, jotka ovat yhtenäisyydessään ja tasaisessa laadussaan suoranaisten löytö. Sarjakuvassa Elämäntapojen raju muutos käydään läpi suomalaisen pahimpia pelkoja; perheen poika tunnustautuu sadomasokistiseksi homoseksuaaliksi, tytär lesboksi ja toinen poika kertoo aikovansa muuttaa Amsterdamiin ja liittyä kokeelliseen tanssiteatteriin. Naapuritila on myyty ja sinne muuttaa räppärit... Voiko suomalaisella peruserheellä enää huonom-

min mennä?

Samana tekijän yksisivuiset Seksiä sarjakuvissa ja Alaston kaupunki ovat myös näppärä ja vastaavia juttuja olisi lukenut vaikka enemmänkin. Ari Heikkosen Tomissa on myös löydetty yhtenäinen tyyli niin kuvakerronnan kuin tekstinkin osalta. Viskarin Eeti on hieman turhan sotainen jaksakseen viehättää. Marko Tiaisen Blow Up on taas ehdottomasti täyteen kaikenlaista ennestään tuttua; lisäksi tuntuu aina huonolta merkitä, kun jutulle on annettu englanninkielinen (tylsä) nimi.

KÄRKI 4/90

Kärki näyttää Kurpitsan jälkeen melko kömpelöltä, eikä viime vuoden nelonen muutenkaan ole Kärjen huippuhetki. Kokonaisuus on veltto ja sitä latistaa entisestään Matti Viskarin 12-sivuinen (!) kuvitettu päiväkirja (!!) 70-luvun alusta.

Tarmo Pyykkösen Sanomaa on lehden sarjakuvista lähes ainoa, jossa idea ja sille uhrattu tila ovat sopuissuonissa. Useimmissa sarjoissa piirtäjä on jättänyt sivutolkulla, ikään kuin sarjan pituus tekisi siitä arvokkaamman. Jos Kärjen toimittaja ei piirtäjiään opasta, kerrottakoon heille tässä, että naseva tiivistys on venyttämistä arvokkaampi taito. Myös se piirtäjä, joka on Suuressa Kurpitsassa Kari Salminen ja Kärjessä Kari Salonen, on parhaimmillaan erinomainen, sillä hyvä tunne voi korvata tyhjäänpäiväisenkin käsikirjoituksen.

Ymmärrän kyllä, että Kärki tekee tärkeää työtä julkaisessaan aloittelevien piirtäjien töitä. Se, että kokonaisuudesta tulee kömpelö, ei ole arvostelijan vika.

HH

JUNK MAGAZINE

Oriven sarjakuvapiirustuksen peruskurssi 1990

Tästä läpyskästä löytyi sitä sarjakuvissa niin kaivattua anarkiaa! Sivuilta löytyy mm. pankkiröyrystäjä, Anticocacopolosse, riemastuttava Purtsi ("Moi tytöt! Mitä sanoisitte: minä ja te - Kesöihin kahvila... Olen meinaan ollut

ennekin teidänlaisten kanssa.", tiisamainen kuvaus synnytyssosastolta ("Varovasti sitten pihtien kanssa."), Ulpo Barbaari Pohjois-Karjalasta ja vielä vanha hipp, "polittaa ja kertoo" piirtämisen historiasta. Tekijät ovat varsin nuoria, mistä johtune se, että tarinat alkavat huomattavasti tasokkaammin kuin päättyvät, mutta se ei suinkaan haittaa tahtia. Mihin tämä rempseus katoaa sitten, kun tekniikkaa alkaa olla enemmän? Jutuissa on runsaasti verbuaalisia ja visuaalisia keksintöjä, jotka varttuneemmita tekijöiltä uusien puuttuvat täysin.

KUVASARJAT

15 mk
Helsingin sarjakuvaseura
Uittamontie 6 E 24
00940 Helsinki

Kuvasarjojen kansien välistä löytyy reilut kymmenen huolella tehtyä sarjakuvaa. Kimmo Koskisen ja DeVillen yhteistyötä oleva Duetto kolmelle oli kaikessa kotimaisuudessaan ja arkisuudessaan mukava esitys.

Ville Karikosken ja Vicon Sumusta kuului ääni kulkee myös siististi, mutta turhan jäykästi; kuvakokojen vaihtelulla olisi saatu jo paljon mielenkiintoisempaa näköinen kokonaisuus aikaan. Toisaalta myös joihinkin yksinkertaisiin asioihin on uhrattu aivan liikaa tilaa tämäntyyppisen esityksen kannalta. Visantin Murskaamo III alkoi tässä vaiheessa maistua hieman sarjakuvailta, jota tekijä tekee vain itselleen. Jukkiksen Vaikea aika on paikoin tyylikästä, mutta ongelmana on tarinan mitäänanomattomuus; pelkkä piirrostekniikka ei aina riitä.

SARJARI 28 - MORGUE

10 mk
Tampereen sarjakuvaseura

Tämä Kauhutarjari on taattua jälkeä. Tekijöillä on oma tyyliinsä ja sen suomaa varmuutta esittää asiansa. Kokonaisuudessaan lehti

vakuuttaa siitä, että kauhutarjari on hengissä, ja että sen ilmaisekeinot ovat määräämättömät. Tarinat eivät töksähtele missään vaiheessa, eivätkä myöskään lypsä aiheitaan loppuun. Nalle Virolaisen Avioero matojen tapaan, osa 2 on hyvä stoori, nasevasti toteutettu ja karmaiseva. Rojun Varokaa liftareita kulkee myös hienosti ja on dialogiltaan aidon ja yksinkertaisen tuntuista.

SUURI KURPITSA 30 ja 31

Nrot 30 ja 31 edustavat Kurpitsan kahta kokoa kaikissa suhteissa. Pienempi ja mitättömämpi ensin. Nro 30:n parhaat ovat kotimaista tuotantoa, erityisen onnistuneita ovat Nuutisen, Riionheimon ja Roikosen sarjat. Jokaisella on oma persoonallinen tyyliinsä, johon istuvat tarinat näyttävät tulevan kivittömästi. Myös Kari Salminen tekee omaperäistä jälkeä, mutta käsikirjoituksissa on vielä työstettävää.

Kokonaisuutena pikku-Kurpitsa jää kuitenkin auttamattoman plisuksi, sillä loput sarjat ovat hyvin keskinkertaisia.

Molempien numeroiden käännössarjakuvat pistävät miettimään ovatko Kurpitsan luovimmat löytöretket jo takanapäin. Roman Scott, Zwing, David Liljemark, Tobbe Östling & Thomas Ljungberg ovat luovuttaneet Kurpitsalle niin huonoja sarjoja, ettei niitä varmaankaan olisi kotimaisilta taiteilijoilta huolitettu. John Bagnall on mitä on; ei kummassakaan lehdessä parhaimmillaan. Ainoiksi kiinnostaviksi tulokkaiksi jäävät Mikael Tomasic ja Jens Prenke, mutta heistäkin on vaikea sanoa mitään yksien näytteiden perusteella.

Kurpitsa 31:n kuitenkin pelastaa kotimaisen sarjakuvan tämänhetkinen valiorempi, Riionheimo. Kovács ja Nuutinen pistävät parastaan, ja ikäänkuin se ei riittäisi, on mukaan saatu pitkästä aikaa Nasky Rytöhönka ja koko komeuden kruunaa viisi sivullista Pentti Otsamon Nipa Kettua ja Joe Kaniinia! Jos ulkomailta ei kerta merkillisempää materiaalia löydy, kannattaa Kurpitsan satsata tähän totisesti komeaan kotimaiseen "piirtäjätaloi-

32-SIVUINEN SARJAKUVA 10 MK:LLA TILAA ROCK'N'ROLL OSOITTEESTA LOKIKOPELLONTIE 15, 00650 HIKI 65.

ERILAINEN SARJAKUVAJULKAISU DESERTER TULEE SINULLE KUN PANET 10MK OSOITTEESEEN. T.KIUVINEN, LAASAVUORENKUUSAIE 87, 01620 VANTAA. RUJOLEHTI, MUTTA PARAS.

HH